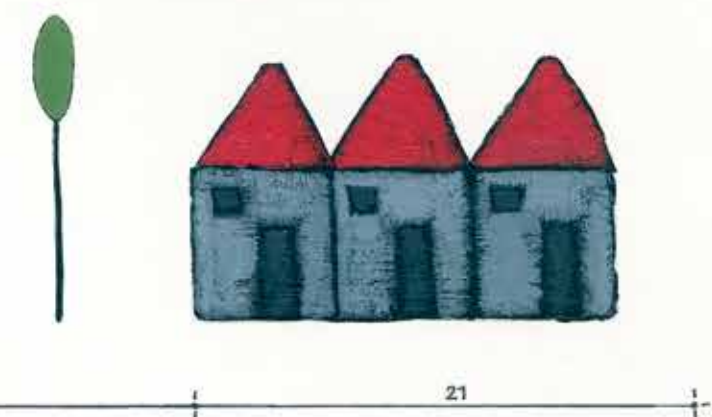
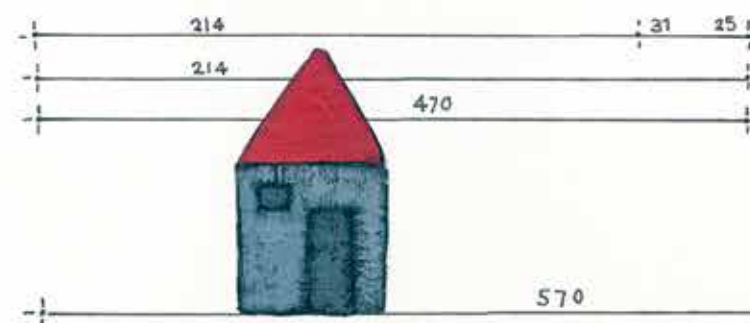

Wie weet mag hij nu eindelijk eens een huis maken zoals hij dat graag wil: een bijzonder huis met prachtige kleuren ...

'Veel geluk, papa!' roept Ella hem na.

Het is vroeg in de morgen. Ella staat in de deuropening en zwaait haar papa uit. Haar papa is meneer Mo. Met een dikke stapel ontwerptekeningen en kleurstalen onder zijn arm loopt hij de heuvel af naar het kleine dorp. Hij bouwde er bijna alle huizen en hoopt vandaag weer met een nieuw huis te kunnen beginnen.

De vriendjes en vriendinnetjes van Ella zijn dol op de kleurige ontwerpen van meneer Mo. 'We willen een huis met een grote toren, graag in het rood, paars en groen!' zeggen ze dan. Maar de kinderen mogen niet kiezen. Dat doen de grote mensen en ze kiezen altijd hetzelfde saaie ontwerp en ze kiezen altijd grijs. Dat gebeurt ook vandaag, jammer genoeg. 'Ik wil graag een simpel, grijs huis,' zegt de dorpsbewoner.

Meneer Mo is verdrietig. Waarom wil nooit iemand een bijzonder huis laten bouwen?

